

De libris quorundam

displicens gravis et penitens. Magnū est crede mihi magnū et p̄ciosum ociū talētuz quo qui vtiē multiplicato fenore manipulos iusticie cū exultatōe reportabit. q̄ vero male et ineter illud dissipauerit. dispdet illū deus etiā in hoc seculo. Sūma em̄ malicia ē ociū iners. ait **Bern.** Et desideria occidūt pigrū/desideria intellige nō ea sola q̄ palā improba sūt et scelerata/s; q̄ specie boni se velāt et paliāt. vt sūt desideria edificatiōis et correctiōis alioꝝ. sciēdi q̄z pluria ad expulsione tenebrarū intellectus. s; euenit p̄fecto deterior obscuritas ex curiositate. quā qui sequit̄ ponit̄ in numero talium q̄ les loquit̄ apl̄s v̄b̄ofas curiosas sp̄ discentes et nūq̄ ad sciam vitatis veniētes. sunt cribo in aquā merso simillime. sūt vas plenum rimarū qd̄ hac illac effluit. nec sapiam cōtinebit. maxime dum nō obseruat illud vulgari autoris. tabulis suprema notato. **H̄n** vale frat̄ carissime. **S**ēptū hoc mane mercurij lugduni brenioni p̄fusus spacio tpm̄ q̄ itio sit ad vos/ et redicio v̄tinaz fructuosior/ scio q̄ mihi minus est molestus. **Tu** q̄z fac sile/ si t̄pus postulat aut res. **Johānes cancellarius parisiensis.**

Admonitō quedam

brenis et necaria. quō caute legēdi sūt q̄rūdam libri p̄p̄t̄ errores occultos venerabilis magistri **Johannis de Berson.**

Prohemium.

Quia vnū est necariū optimuz et eternū sufficere debz q̄rēti bonas margaritas vt radē inueniat vnā/ et venditis oibus cōparet eam. Decime cōsideratio p̄mouit sepi⁹ facere orōnē in mari et in aq̄s multis sacre scripture noiatiū hodie p̄ma octobris anni. **AD. cccc. xlv. dū** p̄ferutatus sc̄pta **Dubertini**/ relegēdo qd̄ sup illud cāticū symeonis. **Nūc** dimittis seruu tuū dñe/ nota uerit̄ apparuit mihi sicut et alias aspectu p̄ functorio/ grāde nimis et p̄fundū quid nā sup meditatiōe ihu xp̄i et pacis sue mysterio. Et dū magis et magis introrsus aspecti/ singulaq̄ notauit. manifestarunt se vulpes paruule q̄ demoliūt vineas marie dū vinea floruit. **Fuerūt** tpe **Dubertini** illi hereses aliq̄ radice accipietes ab abbate

ioachim/ et sequēter pullulātes in spuria vitulamina diuersoz erroꝝ et etiā p̄chdolor vsq̄ ad tpa nra. **Unus** error et p̄ncipal̄ fuit et suscitatiōe et publicatiōe euāgelij cēni. **ffingēs** q̄ sicut p̄t̄ habuerat suā legem tpe moysi et legis sc̄ipte/ filius vero tpe legis gr̄e et euāgelice. ita sp̄s sanctus lege insp̄raret cōsumatā sub paup̄tate legis euāgelice. sicut exp̄sse notare videt̄ dicit̄. **Dubertinus** in expositiōe dicti cāticū. **Nūc** dimittis. **Fuit** alē error et lege vel sp̄s libertatis sub qua begardi et begarde nefanda et abominabilia p̄petrarūt facinora. **Ponit** error iste q̄ aia p̄fecta reducta in dei/ p̄dit suū velle. ita q̄ nihil hz velle vel nolle/ nisi velle dñi/ q̄le habuit ab et̄no in esse ideale dño. **Quo** adiectio dicit̄ se p̄sequit̄ posse agere quicqd̄ carnalis affectō deponat si ne p̄ctō vel crimine cū nō habeat velle et nolle. **Diversificat** aut̄ modus iste qm̄ sufficit aliq̄bus vt sub deo solo suā totalit̄v̄l talit̄ abnegēt voluntatē. in q̄ abnegatiōe dicunt summā cōsistere p̄fectionē. **Sūt** alij rudiores idiote et simplices q̄ seducti p̄ astutos faciūt hāc subnegatiōnē. p̄p̄t̄ voluntatis p̄ modū p̄fessōis et obediētie in māib⁹ suis. **Qua** facta p̄mittūt astuti tales et peruersi q̄ astutius peccare nequeūt sub q̄ p̄tertu p̄petrāt innumerabiles nec referendas abominatiōes. **Fuit** alē error q̄ hō p̄fectus nullā curā d̄z h̄ie de rebus humanis quōcūq̄ vadāt/ imo nec de seip̄o si damnetur v̄l saluet̄ s; in oibus et singulis diuinā expectare voluntatē d̄z/ et in illa cōplacere siue saluet̄ siue dānet. **Quia** etiā quicqd̄ velit voluntas dei/ fiet. **Habz** error isteros plurios pullulātes ex dictis apl̄i **Augu.** et similiū male intelligētes sup p̄destinatiōe dei et sue p̄uidētie infallibili infirmitate. **S** q̄bus nō ē hic scribēdū p̄ singula. **Suffe** cerit̄ iḡt̄ ad p̄ns cōmonuisse lectōrē p̄dicti **Dubertini** sicut et alioꝝ ēnea tradentiuz sub specie subtilitatis vel excellētis dogmatis q̄ oia regulet et examiet iux̄ veritatem euāgelicā. et doctores cōiter approbatos alioq̄n nouerit se piculis maximis erroꝝ et heresū primū fore. **Berniq̄** nup̄ super hacre cōpositū ē opusculū de examinatiōe doctrinarū et aliud sup doctrina **Raymū** di lullī. **Et** qui de singulis erroribus cum

originibus suis particulares vel facere tractatus nisi quod finis. Scripta sunt in supradictis aliis supradictis libro quod dicitur dicitur triginta gradibus perfectionis cuius radix est error stoicorum ponentium virtutes esse insensibilitates. sed nihil passionabiliter afficiunt illud apostoli tam generaliter exprimit. Sento aliam legem in membris meis et vni etiam repugnant in doctoribus theologice quod subtiles et profundus notati sunt quedam positiones minus sobrie ut quod deus vult et facit nos peccare. **¶** in ordine ad deum omnia ne cessario veniunt et ita necessario peccamus. **¶** divina voluntas prius vult res esse quam suus intellectus indicat eas fore. **¶** in eodem instanti temporis licet non nature duo propositiones simul possint stare. **¶** multa sunt eterna propter deum. **¶** quod intellectus cognoscit vniuersaliter vel abstractiue vel per se in se habet eandem rationem tale in re sicut in deo dum prescindit intellectus sapientiam a bonitate et ita de reliquis quorum plura damnanda articuli parisienses ordinauerunt.

finis.

Tractatus de distinctione

de verarum visionum a falsis magistri Johannis de Besono cancellarii parisiensis.

¶ Super vna ex lectionibus meis supradictis non est caminus apud ipsos carthusienses recessus eiusdemque transmissi. **¶** Nunc aliam quandam sibi recensens tibi germane frater mitto.

¶ Nec lectio gratia quodam tropo aperit quemadmodum numisma verum digne reuelationis a falsato denario diabolice illusionis secerni potest. ne fallat nos angelus sathane per transfigurationem sui in angelum lucis. sed per demum spiritus si ex deo sunt et quod bonum est obediens apostolo teneamus. **¶** Nec doctrina nisi cuiuslibet scriptano utilis est vni tam religio et contemplationi dedicatis qualem te pater celestis elegit saluberrima. imo necessaria iudicat. **¶** Bene vale frater cordis mei et eo qui te iugiter custodiat et in quo bene valere patres et fratres tuos celestinos vehementer eropto. commendans me orationibus eorum atque ea que tibi deputo volens esse ipsis communia vti et vtilia fiant. **¶** Nec autem lectio sic habet.

De iohannes baptista

¶ baptista in deserto. In hac baptista la commendatio iohannis percursoris ex tribus offendit ex fama per nomen expressa. ibi. **¶** fuit iohannes. glo. gratia dei. **¶** gratia incipit. nec nominari solent nisi famosi. **¶** Secundo ex sua operatione virtuosa quia dicitur baptista. **¶** Tercio ex loci congruentia in deserto. **¶** Circa nomen videre est ipsum reuelatum fuisse celitus secundum historiam. **¶** In scripturis. **¶** Et non est hec mediocrius laus huiusmodi nomen quod per angelum et tales angelum qualis est gabriel os domini nominavit. **¶** Concluditur namque mirabilis vite perfectio futura ex pre-nuncia seu pre-laga miraculosis assignatione. alioquin frustra fieret in nomine miraculi operatio si non in re ipsa aliquid magnificum supraque naturam excelsam designaret. **¶** Quod insurget statim curiosus investigator et queret quod pacto scire hanc pre-nunciationem nominis istius fuisse angelicam plus quam illusionem diabolicam. **¶** Item angelus sathane secundum apostolum transfiguravit se nonnumquam in angelum lucis. **¶** Ista est dubitatio que in nouissima lectione tractata et dilata ad tempus alterius que pertinet arte discernendi reuelationes angelicas ab illusionibus demoniacis. **¶** Quod circa dicamus in primis sicut vera religionis assignatio per sophisticas et fallaces hereticorum argumentationes impugnetur. sic per mendaces angelos miraculorum verorum facturarum reuelationum autoritas factis quibusdam sophisticis et magorum prestigijis quibus infringi. hoc dicit petrus apud demetrium itinerario suo. **¶** Cur ita? quoniam per hoc abducantur homines a spiritualis vitas cognitione que per miraculorum aut reuelationum media tradita est quoniam ad falsitatem illa videtur introduci. **¶** Dicamus per terea quoniam non est humanitus regula generalis vel ars dabilis ad discernendum spiritum et infallibilitatem que vere sunt et que false aut illusionis reuelationes. **¶** Tunc enim non habet solus fides sed nris prophetis et per totam religionem sed etiam enim veritate certitudo namque sciret euidenter aliquid esse a deo vel eius angelo reuelatum sciret perfecto aliter quam per solam fidem illud esse verum. **¶** Quod admodum si quis habet sciam claram de dissolutione fallaciarum et argumentationum per veritatem fidei peccatum eandem impugnantium. haberet utique noticiam non tamen certam ex